

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

Karar Tarihi:11/3/1975

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN MAHKEME : İstanbul 9. Asliye Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : 18.5.1974 günlü, 14890 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı “Cumhuriyetin 50 nci Yılı Nedeniyle Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkındaki 1803 sayılı Kanun”un 2. maddesinin (B) bendinin, Anayasaya aykırılığı nedeniyle iptali istemidir.

I- OLAY :

İstanbul C.Savcılığının 3.4.1974 günlü 74/5824 esas sayılı iddianamesine göre, sanıkların 28.4.1973 gününde işledikleri ileri sürülen suçtan ötürü haklarında Türk Ceza Kanununun 503. ve 522. maddeleri gereğince yargılanmak üzere gönderildikleri İstanbul 9.Asliye Ceza Mahkemesince, Cumhuriyet Savcısının 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Yasanın 2. maddesinin (B) Bendinin, Anayasaya aykırılığına ilişkin savı ciddi olduğu kanısına varılarak, Anayasanın değişik 151. ve 22.4.1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddeleri uyarınca iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmiş bulunmaktadır.

II-İTİRAZIN GEREKÇESİ ÖZETİ :

İtiraz yoluna başvuran Mahkemenin bakmakta olduğu bu davada uygulanması gereken 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrasında öngörülen biçim kurallarına aykırı olarak yasalaştığı yolundaki Cumhuriyet Savcılığının iddiası Mahkemece de ciddi kabul edilerek (B) bendinin Anayasa'nın 8. ve 92. maddeleri gereğince iptali istenmiştir.

III-YASA METİNLERİ :

1- İtiraz konusu yasa metni :

15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Af Yasasının 2. maddesinin Anayasaya aykırılığı ileri sürülen (A) bendi şöyledir:

“Madde 2- 7.2.1974 tarihine kadar işlenmiş:

A)

B) Türk Ceza Kanununun 202, 203, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219,403 ncü maddeleriyle 404 ncü maddesinin 1 nci bendinde, 406,407,414/1, 415,416/2-3,491,492,493,495,496,497,498,500,503 ve 510 ncu maddeleri ile, Askeri Ceza Kanununun 131 ve 132 nci maddelerinde gösterilen suçları işleyenler hakkında ilgili maddede

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

öngörülen Devlet zararı önceden ödenmek, tazminat hükümleri ise saklık kalmak şartı ile bu maddeni (A) bendi hükmü uygulanır.”

2- İlgili yasa metni:

Türk Ceza Kanununun 503 ncü maddesi :

“Madde 503- Her kim, bir kimseyi hulus ve saffetinden bilistifade kandıracak mahiyette sanialar veya hileler yaparak hataya düşürüp o kimsenin veya aharın zararına kendisine veya başkasına haksız bir menfaat temin ederse üç aydan üç seneye kadar hapis ve elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm:

1- Meslek ve vazifeleri icabını icra sırasında avukatlar ve dava vekilleri ve alelumum vekiller ile müessesat müdürleri tarafından,

2- Resmi bir dairenin yahut menafii âmmeye hadim bir müessesesi hayriyenin zararına olarak,

3- Bir kimseyi askerlikten kurtarmak bahanesi ile,

İşlenmiş olursa ceza bir senden beş seneye kadar hapistir.”

3-Dayanılan Anayasa kuralları :

Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrası:

Millet Meclisi Cumhuriyet Senatosundan gelen metni benimsemezse, her iki Meclisin ilgili komisyonlarından seçilecek eşit sayıdaki üyelerden bir Karma komisyon kurulur. Bu komisyonun hazırladığı metin Millet Meclisine sunulur. Millet Meclisi, Karma Komisyonca veya Cumhuriyet Senatosunca veya daha önce kendisine hazırlanmış olan metinlerden birini olduğu gibi kabul etmek zorundadır. Cumhuriyet Senatosunda üye tamsayısının salt çoğunluğu ile kabul edilmiş olan madde değişikliklerinde, Millet Meclisinin kendi ilk metnini benimsemesi için, üye tamsayısının salt çoğunluğunun oyu gereklidir. Bu halde açık oya başvurulur.”

IV. İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi; Muhittin Taylan, Kâni Vrana, Kemal Berkem, Halit ZARBUN, Ziya Önel, Abdullah Üner, Ahmet Koçak, Muhittin Gürün, Lütfi Ömerbaş, Hasan Gürsel, Ahmet Salih Çebi, Şevket Müftügil, Nihat O.Akçakayalıoğlu ve Ahmet H.Boyacıoğlu'nun katılmalarıyla 25.2.1975 gününde toplanmış ve içtüzüğünün 15. maddesi uyarınca gerekli ilk incelemeyi yaparak, aşağıdaki sorunlar üzerinde durmuştur.

1- Anayasa Mahkemesinin itirazı incelemeye görevli ve yetkili olup olmadığı sorunu:

Suç ve cezaların affı hakkındaki yasama belgelerinin Anayasaya uygunluk denetimine tâbi olup olamayacağı sorunu üzerinde de tartışma yapılmış; bu denetimin Anayasa Mahkemesince yapılmasına Anayasa açısından olanak bulunduğu sonucuna varılmıştır. Konu

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

hakkındaki ayrıntılı gerekçeler 21.1.1975 günlü, 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan. Anayasa Mahkemesinin 28.11.1974 günlü, Esas:1974/34, Karar: 1974/50 sayılı kararında açıklanmış olduğundan burada yinelenmesine gerek kalmamıştır. O kararımızda da ayrıntılı gerekçelerle belirtildiği üzere bir kuralı itiraz konusu yapılan 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Af Yasası Anayasanın değişik 147. maddesinde yazılı (Kanun) deyimini kapsamına girmektedir ve bu duruma göre de itiraz yolu ile gelen ve Af Kanunu ile ilgili olan bu işe bakmak Anayasa Mahkemesinin görevine girmektedir.

Halit ZARBUN bu görüşe katılmamıştır.

2- Esasın incelenmesindeki sınır sorunu :

Sanıklar hakkındaki kamu davasında 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Af Yasasının 2. maddesinin (B) bendinin Anayasaya aykırılığı ileri sürülmüş ise de, bu davada sözü edilen (B) bendinin tümünün uygulanma durumu olmadığından, incelemenin olayda uygulanması gereken Türk Ceza Kanununun 503. maddesiyle sınırlı olarak yapılması zorunludur.

Nihat O.Akçakayalıoğlu uygulanacak kanun hükmü olması nedeniyle esasın (B) bendinin tümü yönünden incelenmesi gerektiği karşıoyunda bulunmuştur.

İlk inceleme evresinde yukarıda açıklanan sorunların tartışılması sonunda: İşin incelenmesinin Anayasa Mahkemesinin görevi içinde bulunduğu Halit ZARBUN'un karşıoyu ile ve oyçokluğu ile; dosyanın eksikliği bulunmadığı anlaşıldığından işin esasının 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinin Türk Ceza Kanununun 503. maddesi ile sınırlı olarak incelenmesine, Nihat O.Akçakayalıoğlu'nun incelemenin (B) bendinin tümü yönünden yapılması gerektiği yolundaki karşıoyu ile ve oyçokluğu ile karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ :

İtirazın esasına ilişkin rapor, İstanbul 9.Asliye Ceza Hâkimliğinin 31.1.1975 günlü, 1974/322 sayılı yazısına bağlı olarak gelen 29.1.1975 günlü gerekçeli ara kararı ile ekleri, iptali istenen ve ilgili bulunan yasa kuralları, dayanan Anayasa kuralı, öteki belgeler ve metinler okunup incelendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

A- İlk inceleme evresinde tartışma konusu yapılmış olan (Anayasa Mahkemesinin itirazı incelemeye görevli ve yetkili olup olmadığı) sorunu üzerinde durularak, yukarıda IV. bölümde açıklandığı üzere Mahkememizin Af kanunlarını Anayasaya uygunluk denetimine bağlı tutmakla görevli ve yetkili olduğu sonucuna varılmıştır. Ancak, esasın incelenmesi sırasında, bu işin 25.2.1975 günlü toplantıda yapılan ilk incelenmesinde bulunmamış olan kimi üyelerce görev ve yetki sorunu bu evrede dahi ortaya atılıp görüşülebileceğinin öne sürülmesi üzerine yapılan tartışmalar sonunda; ilk inceleme evresinde görev ve yetki sorunu incelenerek çözülmüş olduğundan, konunun yeniden ele alınarak görüşülmesine gerek görülmemiştir.

Şahap ARIÇ ve Ziya Önel bu görüşe katılmamışlardır.

B- İtiraz konusu kuralın biçim yönünden Anayasaya aykırılığı sorunu:

15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Yasanın 5. maddesinin Anayasa Mahkemesinin 12.7.1974 günlü, 14943 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan 2.7.1974 günlü, 19/31 sayılı kararı ile iptal edilmiş bulunan (A) bendinin kanunlaşması ile ilgili olarak Millet meclisinde Cumhuriyet

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

Senatosundan gelen metnin benimsenmemesi ve bu yüzden karma komisyonca da bir metnin hazırlanması üzerine yürütülen yasama işlemleri arasında bir yasa kuralını biçim yönünden Anayasaya aykırı kılabilen başlıca iki aksaklık göze çarpmaktadır. Bunlardan biri uyuşmazlık konusu maddelerin ayrı ayrı oylanmış olması, diğeri de öteki metinlerin oylanmasına devam edilmeyerek yalnız karma komisyon metnini oylanması ile yetinilmiş bulunmasıdır. 1803 sayılı Af Yasasının 5. maddesinin (A) bendini biçim yönünden Anayasanın 92. maddesine aykırı hale getiren nedenlerle iptal nedenleri yukarıda günü ve sayısı yazılı kararımızda etraflıca açıklanmış olup, bu kez yapılan görüşme ve tartışmalar sonunda çoğunluk aynı görüşte birleşmiş, 1803 sayılı Yasanın Cumhuriyet Senatosunda ve Millet Meclisince uyuşmazlık konusu olan ve karma komisyonca hazırlanan ve aralarında ikinci maddenin de bulunduğu tüm maddeler bir “metin” olarak topluca Millet Meclisi oyuna sunulmak gerekirken, her maddenin ayrı ayrı oylanması yoluyla Anayasa'nın 92. maddesinin beşinci fıkrasındaki kurala aykırı işlemde bulunulduğu sonucuna varılmıştır.

Esasen 1803 sayılı Af Yasasının 2. maddesinin (B) bendi maddenin yasama işlemlerindeki biçim aksaklığı nedeni ile Türk Ceza ve Askeri Ceza Kanunlarının başka maddeleri ile sınırlı olarak Mahkememizce bir çok kerreler iptaline karar verilmiştir.

Bu nedenlerle 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinin Türk Ceza Kanununun 503. maddesiyle sınırlı olarak iptaline karar verilmelidir.

Nihat O.Akçakayalıoğlu bu gerekçeye ve Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ahmet Koçak ve Ahmet Salih Çebi bu görüşe katılmamışlardır.

3- İptal hükmünün yürürlüğe giriş günü:

Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrasına göre, Anayasa Mahkemesince Anayasaya aykırı olduğundan iptaline karar verilen Karun veya İçtüzük veyahut bunların iptal edilen kuralları, gerekçeli kararın Resmi Gazetede yayımlandığı günde yürürlükten kalkar. Gereken hallerde, Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günü ayrıca kararlaştırabilir.

Bu gün, kararın Resmi Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

22.4.1962 günlü, 44 sayılı kanunun 50. maddesinin dördüncü fıkrasında da, Anayasa Mahkemesinin, iptal dolayısıyla oluşacak boşluğu, kamu düzenin tehdit edici nitelikte görürse, iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günü ayrıca kararlaştıracağı ve boşluğun doldurulması için Yasama Meclisleri Başkanlıklarına ve Başbakanlığa durumu duyuracağı yazılıdır.

Yukarıda belirtildiği üzere, 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin Anayasaya biçim yönünden aykırılığı nedeniyle Türk Ceza Kanununun 503. maddesi ile sınırlı olarak iptali öngörülmüştür. İptal Yasa kuralının Anayasaya uygun biçimde oluşmamış bulunduğu yolunda Anayasa Mahkemesince saptanan duruma ve varılan sonuca dayanmaktadır. 1803 sayılı Kanunun affettiği suç ve cezaların niteliği ve niceliği ile beliren kapsamı karşısında, iptal hükmünün kamu düzenini tehdit edici yasal bir boşluğu oluşturacağından söz edilemez.

Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ve uygulanması Anayasaca Anayasa Mahkemesinin işi değerlendirilip gerekli görmesine

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

bırakılmış bulunan yetkinin kullanılmasına ve iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına gerek görülmemiştir.

Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ziya Önel, Abdullah Üner ve Nihat O.Akçakayalıoğlu bu görüşe karşıyda bulunmuşlardır.

VI-SONUÇ :

1- İlk inceleme evresinde görev sorunu incelenerek çözülmüş bulunduğundan, konunun yeniden ele alınarak görüşülmesine yer olmadığına Şahap Arıç ve Ziya Önel'in karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile;

2- 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendindeki kuralın Millet Meclisinde Anayasa'nın 92. maddesinin beşinci fıkrası hükmüne aykırı olarak oylanmış bulunması nedeniyle biçim yönünden ve Türk Ceza Kanununun 503. maddesi yönünden iptaline Nihat O.Akçakayalıoğlu'nun başka gerekçesi, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ahmet Koçak, ve Ahmet Salih Çebi'nin itirazın karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile;

3- İşin niteliğine göre Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer olmadığına, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ziya Önel, Abdullah Üner ve Nihat O.Akçakayalıoğlu'nun karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile;

11.3.1975 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Muhittin TAYLAN	Kâni VRANA	Şahap ARIÇ
		Karşıoy yazısı ektedir.

Üye	Üye	Üye
İhsan ECEMİŞ	Ahmet AKAR	Ziya ÖNEL
		Karşıoy yazısı ektedir.

Üye	Üye	Üye
		Lütfi ÖMERBAŞ

Esas Sayısı : 1975/9
Karar Sayısı : 1975/37

Abdullah ÜNER

Ahmet KOÇAK

Karşıoy yazısı ektedir.

Karşıoy yazısı ektedir.

Üye

Üye

Üye

Hasan GÜRSEL

Ahmet Salih ÇEBİ

Şevket MÜFTÜGİL

Karşıoy yazısı eklidir

Üye

Üye

Üye

Adil ESMER

Nihat
O.AKÇAKAYALIOĞLU

Ahmet H.BOYACIOĞLU

Karşıoy yazısı ektedir.

KARŞIOY YAZISI

Anayasa Mahkemesince;

a) İlk inceleme ve esasın incelenmesi evrelerinde görev sorunu tartışılarak itirazın incelenmesinin Anayasa Mahkemesinin görevine girdiğine;

b) 1803 sayılı Af Kanununun itiraz konusu maddesinin biçim yönünden iptaline;

c) İşin niteliğine göre Anayasa'nın değişik 152 nci maddesinin 2. fıkrası uyarınca iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer olmadığına oyçokluğuyla karar verilmiştir. Anayasa'ya uygun görmediğimden kararın bu kısımlarına katılmıyorum.

Bu konulardaki karşıoylarım, (21 Ocak 1975 gün ve 15125 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, Anayasa Mahkemesi'nin 1974/34,1974/50 sayı ve 20.11.1974 günlü) kararındaki karşıoy yazımın I,II,III nolu kısımlarında tafsilâtlı olarak yazdığım karşıoyların prensipleri itibariyle aynı nitelikte olduğundan bunların burada tekrarına lüzum görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle Mahkememizin bu kararının Anayasa'ya uygun olmadığını bildirdiğim kısımlarına, sözügeçen karşıoy yazımın I,II,III. nolu bendlerinde gösterilen nedenlerle karşıyım.

Esas Sayısı : 1975/9
Karar Sayısı : 1975/37

Üye
Şahap ARIÇ

KARŞIOY YAZISI

12.7.1974 günlü ve 14943 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 2.7.1974 gün ve 1974/19-31 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımda açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararındaki görüşlerine de karşıyım.

Üye
İhsan ECEMİŞ

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Mahkememizin 28.11.1974 günlü, 1974/34-50 sayılı kararında açıkladığım nedenlerle görev ve süreye ilişkin görüşlerine katılmıyorum.

Üye
Ziya ÖNEL

KARŞIOY YAZISI

Cumhuriyetin 50 nci Yılı Dolayısıyla çıkarılan 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinin, Millet Meclisinde Anayasanın 92. Maddesinde yazılı biçimde oylanmamış olması ve esasa girişilmeksizin biçim yönünden (Türk Ceza Kanununun 503. maddesi açısından) iptaline karar verilmiştir. Böyle olunca sözü edilen hükmün yasama organınca yeniden ele alınıp düzenlenmesi mümkün olduğundan yasama organına bu yetkisini kullanabilme olanağının sağlanması zorunluğu ortaya çıkmaktadır. Yasama Organının bu yetkisini kullanabilmesi de Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesi konusunda Anayasanın 152. maddesi ile 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince uygun bir sürenin tanınmasına bağlı bulunmaktadır. Böyle bir süre verilmediği takdirde Anayasa Mahkemesinin iptal kararı, Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte sözü edilen Af kanununun 2. Maddesinin (B) bendindeki kural yürürlükten kalkacak ve bunun sonucu olarak da bu gibi dolandırıcılık suçundan sanık olanlar kanun koyucunun istek ve iradesi hilâfına genel af kapsamı içine girmiş olacaklardır.

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesinde bir süre kabul edilmek için herhalde (iptal hükmünün kamu düzenini tehdit edici yasal bir boşluğun meydana gelmesi) ne gerek yoktur. Anayasanın 152. maddesinde; Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi kararlaştırabilmesi için böyle bir şart aranmamış ve Anayasa Mahkemesinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki 44 sayılı Kanunun 50. maddesinde ise; Anayasa Mahkemesinin, gerekli gördüğü hallerde iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabileceği hükme bağlanmıştır.

Görülüyor ki: İptal hükmünün yürürlüğe girmesinde bir süre verilmesi için her halde (Kanunda kamu düzenini tehdit edici bir boşluğun) meydana gelmesi gerekmemekte ve (gerek hallerde) de böyle bir sünenin verileceği öngörülmektedir.

Anayasanın 152. maddesiyle 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrasında yer almış olan (gerek haller) in olayda da gerçekleşmiş olup olmadığı sorununa gelince:

Anayasanın 64. maddesi hükmüne göre genel ve özel ilân etmek yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisine aittir. Affın ölçüsünün saptanması da bu yetki cümlesinden bulunmaktadır. Kanun koyucu da bu yetkisinde dayanarak 1803 sayılı Af Kanunda bir bölüm suçları ve cezaları tamamen affederken bir bölüm suçların cezalarından 12 yılını, diğer bir bölüm suçların cezalarından da 5 yılını affetmeyi uygun bulmuş ve bu arada Türk Ceza Kanununun 503. maddesinde yazılı dolandırıcılık suçlarını genel affa değil özel affa tabi tutmayı öngörmüştür.

Kanun koyucu, yukarıda da açıklandığı gibi 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinde bu gibi suçların genel değil özel affa tabi tuttuğunu ve Af Kanunun bu hükmü Anayasa Mahkemesince esası incelenmeksizin biçim yönünden iptal edilmiş olduğuna göre yasama organına bu hükmü yeniden düzenlemek imkânını sağlayacak bir süre verilmediği takdirde iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlüğe girmesi ile bu suçlar dahi, kanun koyucunun istek ve iradesi dışında genel affın içine girecektir.

Gerek Anayasada ve gerek 44 sayılı kanunda, biçim yönünden yapılan iptallerde süre verilemeyeceğine dair kısıtlayıcı bir kayıt yoktur. Aksine Anayasanın 152. ve 44 sayılı Kanunun 50.maddelerindeki süre ile ilgili kurallar, gerek biçim ve gerek esas yönünden olsun bütün iptal kararlarını kapsayacak nitelik ve genişliktedir.

Yukarıda yazılı nedenlerle meydana gelen zorunluk dolayısıyla Anayasanın 152. maddesi gereğince iptal hükmünün yürürlük tarihinin ayrıca saptanması gerekir. süre verilmemesi kararına karşıyım.

Üye

Abdullah
ÜNER

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1975/9

Karar Sayısı : 1975/37

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Esas: 1974/34, Karar: 1974/50 sayılı Anayasa Mahkemesi kararına ilişkin karşıoy yazımın 3 numaralı bendinde açıkladığım gerekçe ile, çoğunluğun bu kararının aynı konu ile ilgili kısmına katılmıyorum.

Üye

Ahmet KOÇAK

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Mahkememizin 1974/34-50 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımın 2 numaralı bendinde açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun iptal hakkındaki görüşlerine karşıyım.

Üye

Ahmet Salih
ÇEBİ

KARŞIOY YAZISI

T.C.Anayasası'nın 92. madde beşinci fıkra hükmünün işleyiş koşul ve biçimi hakkında, 14943 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Mahkememizin 2.7.1974 gün ve 19/31 sayılı kararına bağlı karşıoy yazımda açıkladığım,

1803 sayılı Kanunun 2. maddesi (B) bendinde yer alan ayrıcalık kuralının niteliği hakkında, aynı madde (A) bendi için dahi geçerli olarak ve Resmi Gazete'nin 15125 sayısında yayımlanmış Mahkememiz 28.11.1974 günlü kararına ek karşıoy yazımda belirttiğim,

Yine hemen yukarda sözünü ettiğim 15125 sayılı Resmi Gazete'de yer almış karşıoy yazımda iptâl hükmünün yürürlüğünün bir ileri tarihe bırakılması zorunluğuna neden olarak gösterdiğim,

Görüş ve düşüncelerimle 11.3.1975 günlü, 9/37 sayılı kararın, iptâl hükmü gerekçesine ve bu hükmün yürürlüğü için bir ayrı gün kararlaştırılmayışına karşıyım.

Üye

Esas Sayısı : 1975/9
Karar Sayısı : 1975/37

Nihat O.
AKÇAKAYALIOĞLU